

[Statsministeren.]

fremdeles stigende. Det staar formentlig ogsaa i nogen Forbindelse med den stigende Indførsel foruden andet, som ogsaa er indtruffet i den Tid, der er gaaet. Hvad Produktionen og derigennem Eksporten angaar, er der altsaa Fremgang; selv om vi kunde have ønsket den større, saa er den der, og den er ret betydelig, og vi maa ønske den fortsat.

Foruden selve Indførselen er der ogsaa andre Ting og Foranstaltninger, som efter min Opfattelse har bidraget til at forøge Produktionen. Jeg skal nævne nogle af de Ting. Der er Ophævelsen af Løven om Arbejdsfordeling, hvorigennem man har opfordret, gennem Løn og hvad dermed staar i Forbindelse, baade Virksomheder og Arbejdere til at arbejde den fulde Tid og ikke, saaledes som svage Sjæle baade blandt Arbejdere og Arbejdsgivere ellers kunde fristes til, til at benytte Arbejdsfordelingsloven. Der er Ophævelse eller i hvert Fald Udløb og Ikke-Fornydelse af Forbudet mod Overarbejde, hvorefter det tidligere ved Lov var paabudt, at hvis man arbejdede over, skulde man gaa ledig et tilsvarende Tidsrum. Der er ingen Mening i, hvis baade Bedriftens Indehaver og de Arbejdere, som er beskæftiget ved Bedriften, er villige til at arbejde over og der er Brug for Produktionen, Brug for Eksporten, saa ved Lovgivningsforanstaltninger at forhindre noget saadant.

Vi har ophævet eller indskrænket de offentlige Arbejder til Fordel for de mere produktive Arbejder. Vi har ogsaa indskrænket de offentlige Arbejder med Tilskud fra det offentlige, Tilskud, som er nødvendige, fordi disse Arbejder i sig selv er urentable, og har derigennem nødvendiggjort, at Arbejdskraften og Produktionsmidlerne, Materiellet, overførtes til mere produktive Virksomheder, Virksomheder, som var i Stand til af deres eget Udbytte at afholde de Udgifter, som var forbundet med Produktionens Gennemførelse.

Vi har foretaget Lovforanstaltninger til Begrænsning af Strejker, hvor Arbejdere og Arbejdsgivere ikke har kunnet blive enige, og hvor derfor Produktionen inden for vigtige Omraader, baade til Eksport og til Forsyning af Hjemmemarkedet, i lang Tid havde staaet stille. I det første Nummer af Statistiske Efterretninger for indeværende Aar er der givet Oplysning om, hvor mange Arbejdsdage der er tabt paa Grund af Strejker i Aaret 1946. Det er opgjort der til rundt regnet mellem 900 000 og 1 000 000 Arbejdsdage. Det er det direkte Spild af Arbejdskraft, men det er klart, at der ogsaa indi-

rette er tabt en ikke ubetydelig Del. Enhver ved jo, at naar en Kategori af Arbejdere strejker og de er nødvendige i en Virksomhed, hvor ogsaa andre, der ikke strejker, er beskæftiget, saa kan det bevirke, at heller ikke deres Arbejde kan udføres. Hvor mange Arbejdsdage der indirekte er tabt, ja, det har jeg ikke nogen Opgørelse over. Men heller ikke en Indsats for at bringe disse Strejker til Ophør var de ærede Kritikere, som nu spaaer os saa daarligt og angriber os saa stærkt for Usikkerheden og den anspændte Valutasituation, særlig villige eller særlig ivrige til at gøre. Dertil kommer, som jeg tidligere har omtalt, at de ærede Medlemmer og deres Partier ved de sidste Handelsforhandlinger med England ikke vilde acceptere den Overenskomst, som der var truffet, og deri maa vel ligge, at man ikke ønsker den gennemført. Det vilde, som sagt, have betydet et Tab valutamæssigt for os paa rundt regnet 100 Mill. Kr.

Se, naar man har alt dette in mente og hele den Indsats, som fra disse Partiers Side paa disse Omraader er gjort, saa er det noget dristigt af dem at komme og forekaste os, at vi har gjort for lidt, at vi har været uduelige, at vi hverken har Evne eller Vilje til at gøre noget for i det hele taget at bedre paa disse Forhold. Der er meget, der er usikkert paa disse økonomiske og erhvervmæssige Omraader, men een Ting er sikker, og det er, at det vilde have staaet langt daarligere til, hvis de ærede socialistiske Partier havde faaet deres Vilje.

Der har været talt nu igen om Venstres Stilling til Restriktionerne før og nu, og det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft har været svært bekymret for, at vore Vælgere ved Valget i 1945 skulde være skuffet. Han er ligefrem omsorgsfuld for dem og synes, at det er skammeligt, som de er blevet behandlet. Jeg ved ikke, om de har anmodet det ærede Medlem om at tale deres Sag i Tinget. Det er mærkeligt, at de ikke henvender sig til os, hvis det er os, de er misfornøjede med.

Sandheden om disse Restriktioner er jo, at vi principielt er Modstandere af Restriktioner og ønsker en Samfundstilstand, i hvilken de kan undværes, men at vi erkender, at der kan opstaa Tilstande i et Samfund, hvor de er nødvendige. Og dette har vi ikke blot erkendt i Ord, men ogsaa i Gerning, ved under Krigen og Besættelsen at medvirke til disse Restriktioners Indførelse, baade hvad Lovgivning og hvad Administration angaar. Det skulde derfor være mærkeligt, om vi, staaende over for dette, umiddelbart efter skulde gaa ud og sige, at det var helt forfejlet; hvad der end skete,